र्वनमचरत् सेसीचीत्यादिना विभाषेट् अकल्प्यदकर्त्स्यमिति च लिङ्निमित्त इति लृङ् हेतुहेतुमद्भावश्च लिङोनिमित्तं॥४४॥

यद्येत्यादि। यदि रक्षःपतेरावणस्य स्वयं योद्धुमभिप्रायो ऽकल्प्यत् कल्पिष्यते तमप्यद्याहमकर्त्स्यं अछेत्स्यं इति वदन् कपिरचरत् चरति स्म कृपूङ्वृचकल्पने पूर्व्ववत् वृतादित्वात् स्यस्य नेम् कृतीशपछिदि नृत्कृदिति वेम्॥४४॥ भ०

हते तस्मिन् प्रियं श्रुत्वा कल्प्ता प्रीतिं परां प्रभुः।
तोषोऽद्यैव च सीतायाः परश्चेतसि कल्प्स्यति॥४५॥

हतइत्यादि। हते तस्मिन् रक्षःपतौ प्रियं श्रुत्वा प्रभुः रामः परां प्रीतिं कल्प्ता जनयिता अत्रान्तर्भावितोण्यर्थः धातोरकर्म्मकत्वात् सीतायाश्चाद्यैव चेतसि तोषः परोमहान् कल्प्स्यति संपत्स्यते तासिचक्लृपइतीट्प्रतिषेधः लुटिचक्लृपइति परस्मैपदं॥४५॥ ज०म०

हतेइत्यादि। तस्मिन् रावणे हते सति प्रियं श्रुत्वा प्रभूरामः परां प्रीतिं कल्प्ता प्राप्स्यति नेम्पेड्या इति तेनैव पं किञ्च अद्यैव च अधुनैव च सीतायाश्चेतसि परस्तोषः कल्प्स्यति भविष्यति पूर्व्ववत् घृतादित्वात् स्यस्यनेम् इति वदन् कपिरचरदिति पूर्व्वेणान्वयः॥४४॥ भ

आहूय रावणोऽवोचदथेन्द्रजितमन्तिकात्। वने मत्तइव क्रुद्धोगजेन्द्रः प्रधनेष्वटन्॥४६॥